

משנה - יבמות

פרק ז - משנה ה

האונס, והמפתה, והשוטה **{יב}**, לא פוסלים ולא מאכילים **{יג}**. ואם **{יד}** אינם ראויין לבא בישראל, הרי אלו פוסלין. כיצד, ישראל שבא על בת כהן, תאכל בתרומה. עברה **{טו}**, לא תאכל בתרומה. נחתך העבר במעיה, תאכל. כהן שבא על בת ישראל, לא תאכל בתרומה. עברה, לא תאכל. ילדה, תאכל **{טז}**. נמצא כחו של בן גדול משל אב. העבד פוסל **{יז}** משום ביאה, ואינו פוסל משום זרע. כיצד, בת ישראל לכהן, בת כהן לישראל, וילדה הימנו בן, והלך הבן ונכבש על השפחה, וילדה הימנו בן, הרי זה עבד. היתה אם אביו בת ישראל לכהן **{יט}** לא תאכל בתרומה. בת כהן לישראל, תאכל בתרומה. ממזר פוסל **{כ}** ומאכיל. כיצד, בת ישראל לכהן, ובת כהן לישראל, וילדה הימנו בת, והלכה הבת ונשאת לעבד, או לגוי, וילדה הימנו בן, הרי זה ממזר **{כא}**. היתה אם אמו בת ישראל לכהן, תאכל בתרומה. בת כהן לישראל, לא תאכל בתרומה:

פרק ז - משנה ו

כהן גדול פעמים שהוא פוסל. כיצד, בת כהן לישראל, וילדה הימנו בת, והלכה הבת ונסת לכהן, וילדה הימנו בן, הרי זה ראוי להיות כהן גדול עומד ומשמש על גבי המזבח, מאכיל את אמו **{כב}** ופוסל את אם אמו, וזאת אומרת, לא כבני כהן גדול, שהוא פוסלני מן התרומה: